

32005R2111

UREDBA (EZ-a) br. 2111/2005 EVROPSKOGA PARLAMENTA I SAVJETA

od 14. decembra 2005.godine

o uspostavljanju Liste vazdušnih prevoznika Zajednice koji podliježu zabrani obavljanja letenja unutar Zajednice, o informisanju putnika u vazdušnom saobraćaju o identitetu vazdušnog prevoznika koji obavlja let i o ukidanju člana 9. Direktive 2004/36/EZ

(Tekst značajan za Europski ekonomski prostor)

EVROPSKI PARLAMENT I SAVJET EVROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Evropske zajednice (u daljem tekstu Ugovor), a posebno njen član 80 stav 2.

uzimajući u obzir predlog Komisije, uzimajući u obzir mišljenje Evropskog ekonomskog i socijalnog odbora¹

nakon savjetovanja s Odborom regija,

djelujući u skladu s postupkom utvrđenim članom 251 Ugovora²,

budući da:

(1) Djelovanje Zajednice u oblasti vazdušnog saobraćaja mora težiti, kao prioritetnom cilju, obezbjeđivanju visokog nivoa zaštite putnika od rizika sigurnosti. Štaviše, mora se u potpunosti voditi računa o zahtjevima zaštite potrošača.

(2) Putnike treba obavijestiti o Listi vazdušnih prevoznika Zajednice koji ne zadovoljavaju relevantne zahtjeve sigurnosti kako bi se osigurao najviši stepen transparentnosti. Ova se Lista Zajednice mora zasnivati na zajedničkim kriterijima donešenim na nivou Zajednice.

(3) Vazdušnim prevoznicima koji se nalaze na popisu Zajednice treba zabraniti letenje. Zabrane letenja uključene u popis Zajednice moraju se primjenjivati na cjelokupnoj teritoriji država članica na koje se primjenjuje Ugovor.

(4) Vazdušni prevoznici koji nemaju prava saobraćaja u jednoj ili više država članica mogu ipak letjeti u i iz Zajednice kada njihove vazduhoplove, sa ili bez posade, unajme kompanije koje imaju ta prava. Treba donijeti odredbu da se zabrana letenja uključena u popis Zajednice primjenjuje jednako i na takve vazdušne prevoznike, jer bi inače oni mogli prevoziti u Zajednici iako ne zadovoljavaju relevantne standarde sigurnosti.

(5) Vazdušnom prevozniku na kojeg se primjenjuje zabrana letenja moglo bi se dopustiti korištenje prava prevoženja upotrebom vazduhoplova zakupljenog s posadom od vazdušnog

¹ Mišljenje od 28. septembra 2005. (nije još objavljeno u Službenom listu).

² Mišljenje Evropskog parlamenta od 16. novembra 2005. (nije još objavljeno u Službenom listu) i Odluka Savjeta od 5. decembra 2005.

prevoznika koji nema zabranu letenja uz uslov da su zadovoljeni relevantni standardi sigurnosti.

(6) Postupak ažuriranja Liste Zajednice mora omogućiti da se odluke donose brzo kako bi se osigurale odgovarajuće i ažurne informacije putnicima vazduhoplova i kako bi se garantovalo da se Vazdušni prevoznici koji su otklonili svoje nedostatke vezane za sigurnost, što je prije moguće, brišu sa Liste. Istovremeno, ovi postupci moraju uvažavati prava vazdušnim prevoznicima da se brane i ne smiju dovoditi u pitanje međunarodne sporazume i konvencije koje su države članice ili Zajednica potpisale, posebno Čikašku konvenciju o međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu iz 1944.godine. Mjere implementacije postupka, koje donosi Komisija, moraju posebno voditi računa o ovim zahtjevima.

(7) Kada Vazdušni prevoznik dobije zabranu letenja, se moraju preduzeti odgovarajuće mjere kako bi se tom vazdušnom prevozniku pomoglo kod otklanjanja nedostataka zbog kojih je uslijedila zabrana.

(8) U izuzetnim slučajevima, državama članicama treba omogućiti donošenje jednostranih mjera. U hitnim slučajevima i kad su suočene s nepredviđenim problemom sigurnosti, države članice moraju imati mogućnost trenutne zabrane letenja na svom vlastitom području. Osim toga, kada Komisija odluči da nekog vazdušnog prevoznika ne stavi na popis Zajednice, države članice također moraju imati mogućnost davanja ili održavanja zabrane letenja radi problema sigurnosti koji ne postoji u drugim državama članicama. Države članice bi morale ove mogućnosti upotrebljavati ograničeno, vodeći računa o interesu Zajednice, kao i radi zauzimanja zajedničkog pristupa u odnosu na sigurnost u vazduhoplovstvu. Ovime se ne smije dovoditi u pitanje član 8 Uredbe EEZ br. 3922/91 od 16. decembra 1991.godine o usklađivanju tehničkih zahtjeva i upravnih postupaka u području civilnog vazduhoplovstva¹, te član 10 Uredbe EZ br. 1592/2002 Europskoga parlamenta i Savjeta od 15. jula 2002.godine o zajedničkim pravilima u oblasti civilnog vazduhoplovstva i o uspostavljanju Evropske agencije za sigurnost vazdušnog saobraćaja².

(9) Informacije o sigurnosti vazdušnih prevoznika trebale bi se objavljivati na djelotvoran način, kao na primjer upotrebom Interneta.

(10) Kako bi konkurentni okvir u vazdušnom saobraćaju rezultirao najvećim mogućim prednostima za kompanije i putnike, važno je da potrošači dobiju potrebne informacije kako bi na osnovu njih mogli izvršiti odabir.

(11) Identitet vazdušnog prevoznika ili vazdušnih prevoznika koji stvarno obavljaju let bitna je informacija. Međutim, potrošači koji sklapaju ugovor o prevozu, koji se može sastojati od odlaska i povraćaja, nisu uvijek informisani o identitetu vazdušnog prevoznika ili vazdušnih prevoznika koji stvarno obavljaju dotični let ili letove.

(12) Direktivom Savjeta 90/314/EEZ od 13. jula 1990. godine o paket putovanjima, paket odmorima i paket turama³, se zahtijeva da se određene informacije stave na raspolaganje potrošačima, ali te informacije ne uključuju identitet vazdušnog prevoznika koji izvodi let.

¹ SL L 373, 31.12.1991., str. 4. Uredba kako je posljednji put izmijenjena i dopunjena Uredbom Komisije (EZ-a) br. 2871/2000 (SL L 333, 29.12.2000., str. 47.).

² SL L 240, 7.9.2002., str. 1. Uredba kako je posljednji put izmijenjena i dopunjena Uredbom Komisije (EZ-a) br.1701/2003 (SL L 243, 27.9.2003., str. 5.).

³ SL L 158, 23.6.1990., str. 59.

(13) Uredbom Savjeta EEZ br. 2299/89 od 24. avgusta 1989.godine o kodeksu ponašanja za kompjuterski rezervacioni sistem (CRS)¹ daje se potrošačima, koji rezervišu let putem kompjutera, pravo da budu informisani o identitetu vazdušnog prevoznika koji izvodi let. Međutim, čak i u redovnom vazdušnom prevozu, postoje poslovne prakse kod rezervacije bez CRS-a, kao što su zakup vazduhoplova s posadom ili *code-sharing* sporazum, kod kojih Vazdušni prevoznik koji je prodao let pod svojim imenom ne izvodi taj let sam i za koje trenutno ne postoji zakonsko pravo putnika da budu informisani o identitetu vazdušnog prevoznika koji uistinu pruža uslugu.

(14) Ove prakse povećavaju fleksibilnost i omogućavaju bolje pružanje usluga korisnicima. Štaviše, izvjestan broj promjena u posljednjem trenutku je neizbježan, posebno zbog tehničkih razloga i doprinosi sigurnosti vazdušnog prevoza. Ova fleksibilnost, međutim, mora biti u ravnoteži sa provjerom da li kompanije koje stvarno izvode letove zadovoljavaju zahtjeve sigurnosti i sa transparentnošću za potrošače kako bi im se garantovalo pravo da na osnovu njih mogu izvršiti odabir. Treba težiti odgovarajućoj ravnoteži između tržišne održivosti vazdušnih prevoznika i pristupa putnika informacijama.

(15) Vazdušni prevoznici bi prema putnicima morali voditi politiku transparentnosti o informacijama povezanim sa sigurnošću. Objavljivanje takvih informacija doprinijelo bi znanju putnika o pouzdanosti vazdušnih prevoznika u smislu sigurnosti.

(16) Vazdušni prevoznici su odgovorni za izvještavanje nacionalnih tijela za vazdušnu sigurnost o nedostacima u odnosu na sigurnost kao i za rješavanje takvih nedostataka bez odlaganja. Od vazdušne i zemaljske posade se očekuje preduzimanje odgovarajuće akcije kada uoče nedostatke u odnosu na sigurnost. Bilo bi u suprotnosti s interesima sigurnosti vazduhoplovstva, kada bi osoblje bilo kažnjeno za takav postupak, kao što slijedi iz člana 8. stava 4 Direktive 2003/42/EZ Evropskoga parlamenta i Savjeta od 13. juna 2003.godine o izvještavanju o vanrednim događajima u civilnom vazduhoplovstvu.²

(17) Osim situacija koje pokriva Uredba EZ br. 261/2004 Evropskoga parlamenta i Savjeta od 11. februara 2004. kojom se uspostavljaju zajednička pravila za nadoknadu i pomoć putnicima u slučaju uskraćenog ukrcavanja i otkazivanja ili dugotrajnog kašnjenja letova³, putnicima se mora ponuditi pravo na povraćaj troškova ili na promjenu rute u nekim drugim specifičnim situacijama koje spadaju u oblast primjene ove Uredbe, ako postoji dovoljno bliska povezanost sa Zajednicom.

(18) Osim pravila navedenih u ovoj Uredbi, implikacije promjena identiteta prevoznika koji obavljaju let na ispunjavanje ugovora o prevozu podliježu zakonima država članica koji se primjenjuju na ugovore, te relevantnom pravu Zajednice, posebno Direktivama Savjeta 90/314/EEZ i 93/13/EEZ od 5. aprila 1993.godine o nepravednim uslovima u potrošačkim ugovorima⁴.

(19) Ova Uredba je dio zakonodavnog procesa koji slijedi djelotvoran i usklađen pristup učvršćivanju vazdušne sigurnosti u Zajednici, pri čemu Evropska agencija za sigurnost

¹ SL L 220, 29.7.1989., str. 1. Uredba kako je posljednji put izmijenjena i dopunjena Uredbom (EZ-a) br. 323/1999 (SL L 40, 13.2.1999., str.1.).

² SL L 167, 4.7.2003., str. 23.

³ SL L 46, 17.2.2004., str. 1.

⁴ SL L 95, 21.4.1993., str. 29.

vazdušnog saobraćaja ima važnu ulogu. Proširenjem nadležnosti ove Agencije, kao na primjer na vazduhoplove trećih zemalja, njena se uloga ovom Uredbom može dodatno proširiti. Posebnu pažnju treba posvetiti daljnjem poboljšanju kvalitete i količine kontrola sigurnosti vazduhoplova i usklađivanju tih kontrola.

(20) Kada postoji rizik sigurnosti koji države članice kojih se to tiče nisu riješile na odgovarajući način, Komisija mora imati mogućnost usvajanja trenutnih privremenih mjera. U takvim slučajevima, odbor koji pomaže Komisiji u njenom radu na osnovu ove Uredbe, mora djelovati u skladu sa savjetodavnim postupkom predviđenim u članu 3 Odluke Savjeta 1999/468/EZ od 28. juna 1999.godine kojom se propisuje postupak korišćenja izvršnih ovlašćenja koje su prenesene na Komisiju¹.

(21) U svim drugim slučajevima, odbor koji pomaže Komisiji u njenom radu na osnovu ove Uredbe, mora djelovati u skladu s regulatornim postupkom predviđenim članom 5. Odluke 1999/468/EZ.

(22) Budući da bi u protivnom odnos između ove Uredbe i člana 9 Direktive 2004/36/EZ Evropskoga parlamenta i Savjeta od 21. aprila 2004.godine o sigurnosti vazduhoplova trećih zemalja koji koriste vazdušne luke Zajednice² bio nejasan, taj član treba ukinuti radi postizanja pravne sigurnosti.

(23) Države članice moraju propisati pravila o kaznama koje se primjenjuju za kršenje odredbi Poglavlja III ove Uredbe te osigurati da se te kazne primjenjuju. Kazne, koje mogu biti civilne ili upravne prirode, moraju biti djelotvorne, razmjerne i odvraćajuće.

(24) Komisija mora analizirati primjenu ove Uredbe i nakon dovoljnog vremenskog razdoblja izvijestiti o djelotvornosti njenih odredbi.

(25) Bilo koje nadležni organ civilnog vazduhoplovstva u Zajednici može odlučiti da Vazdušni prevoznici, uključujući one koji ne lete na području država članica na koje se primjenjuje Ugovor, mogu tom nadležnom tijelu uložiti zahtjev da se nad njima provedu sistematske kontrole kako bi se provjerila njihova mogućnost usaglašenosti sa relevantnim standardima sigurnosti.

(26) Ova Uredba ne bi smijela spriječavati države članice da u skladu s pravom Zajednice uvedu sistem označavanja kvaliteta vazdušnih prevoznika na nacionalnom nivou, a kriterijumi za to mogu uključivati i druge aspekte osim onih koji se odnose na minimalne zahtjeve sigurnosti.

(27) Kraljevina Španija i Ujedinjeno Kraljevstvo su zajedničkom izjavom ministara spoljnih poslova obiju država 2. decembra 1987. godine u Londonu sklopile dogovor o povećanoj saradnji u korišćenju aerodrom Gibraltar. Ovaj se dogovor tek mora početi sprovoditi,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

¹ SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

² SL L 143, 30.4.2004., str. 76.

POGLAVLJE I.

OPŠTE ODREDBE

Član 1.

Predmet

1. Ovom se Uredbom utvrđuju pravila:

(a) za uspostavljanje i objavljivanje popisa Zajednice, na osnovu zajedničkih kriterija, onih prevoznika na koje se zbog sigurnosnih razloga primjenjuje zabrana letenja u Zajednici;

i

(b) za informisanje putnika u vazдушnom saobraćaju o identitetu vazdušnog prevoznika koji izvodi letove na kojima oni putuju.

2. Podrazumijeva se da primjena ove Uredbe na aerodrom Gibraltar ne dovodi u pitanje odgovarajuće pravne pozicije Kraljevine Španije i Ujedinjenog Kraljevstva o sporu oko suvereniteta nad područjem na kojem je smještena vazдушna luka.

3. Primjena ove Uredbe na aerodrom Gibraltar se odgađa dok se ne počne sprovoditi dogovor sadržan u zajedničkoj izjavi ministara inostranih poslova Kraljevine Španije i Ujedinjenog Kraljevstva od 2. decembra 1987.godine Vlade Španije i Ujedinjenog Kraljevstva će obavijestiti Savjet o datumu početka sprovođenja dogovora.

Član 2.

Definicije

U smislu ove Uredbe primjenjuju se sledeće definicije:

(a) „Vazdušni prevoznik“ je preduzeće za vazdušni prevoz sa važećom operativnom licencom ili ekvivalentnom;

(b) „ugovor o prevozu“ je ugovor o uslugama vazdušnog prevoza, ili ugovor koji takve usluge uključuje, uključujući i takav ugovor kod kojeg se prevoz sastoji od dva ili više letova koje izvode isti ili različiti vazdušni prevoznici;

(c) „naručilac vazdušnog prevoza“ je prevoznik koji sklapa ugovor o prevozu s putnikom, ili kada se radi o paket putovanju, s organizatorom putovanja. Svaki prodavac karata se takođe smatra ugovaračem vazdušnog prevoza;

(d) „prodavac karata“ je prodavac vazduhoplovnih karata, koji nije vazdušni prevoznik niti organizator putovanja, a koji uređuje ugovor prevoznika s putnikom, bilo da on leti sam ili u sklopu paket putovanja;

(e) „operativni vazdušni prevoznik“ je vazdušni prevoznik koji obavlja ili namjerava obaviti let u skladu s ugovorom o putovanju sklopljenim sa putnikom, ili u ime nekog drugog lica, fizičkog ili pravnog, koje je sklopilo ugovor o putovanju sa tim putnikom;

(f) „dozvola za rad ili tehnička dozvola“ je bilo kakav zakonodavni ili upravni akt države članice kojim se određuje da vazdušni prevoznik može izvoditi vazdušne prevoze na njenim vazdušnim lukama i sa njih, ili da vazdušni prevoznik može letjeti u njenom vazdušnom prostoru ili da vazdušni prevoznik može koristiti prava prevoza;

(g) „zabrana rada“ je odbijanje, obustava, opozivanje ili ograničavanje dozvole za rad ili tehničke dozvole vazdušnom prevozniku iz sigurnosnih razloga, ili su to bilo koje druge jednakovrijedne sigurnosne mjere u odnosu na vazdušnog prevoznika koji nema prava na saobraćaj u Zajednici, a čiji bi vazduhoplov inače mogao letjeti u Zajednici na osnovu ugovora o najmu;

(h) „paket“ znači usluge definisane u članu . stav 1 Direktive 90/314/EEZ;

(i) „rezervacija“ je činjenica da putnik ima kartu ili neki drugi dokaz koji pokazuje da je naručilac vazdušnog prevoza prihvatio i registrovao rezervaciju;

(j) „relevantni standardi sigurnosti“ su međunarodni standardi sigurnosti sadržani u Čikaškoj konvenciji i njenim Prilozima, kao i, tamo gdje je to primjenjivo, relevantno pravo Zajednice.

POGLAVLJE II.

POPIS ZAJEDNICE

Član 3.

Uspostavljanje popisa Zajednice

1. Radi poboljšanja vazduhoplovne sigurnosti, uspostavlja se Lista vazdušnih prevoznika koji imaju zabranu letenja u Zajednici (dalje u tekstu Lista Zajednice). Svaka država članica unutar svoje teritorije sprovodi zabrane letenja iz popisa Zajednice u odnosu na vazdušne prevoznike na koje se te zabrane odnose.

2. Zajednički kriterijumi za izricanje zabrane letenja vazdušnom prevozniku, koji se zasnivaju na relevantnim standardima sigurnosti, izneseni su u Prilogu (i dalje u tekstu nazivaju se zajednički kriterijumi). Komisija može, u skladu sa postupkom iz člana 15. stava 3., mijenjati Prilog, posebno kako bi se u obzir uzela naučna i tehnička dostignuća.

3. Radi uspostavljanja prve Liste Zajednice, svaka država članica mora do 16. februara 2006. godine dostaviti Komisiji identitet vazdušnih prevoznika koji imaju zabranu letenja na njenom području, zajedno s razlozima koji su doveli do izricanja takvih zabrana i sa svim drugim relevantnim informacijama. Komisija obavještava druge države članice o tim zabranama letenja.

4. U roku od jednog mjeseca od dobijanja podataka koje su poslale države članice, Komisija će na osnovu zajedničkih kriterijuma, u skladu sa postupkom iz člana 15. stava 3., odlučiti o određivanju zabrane letenja za dotične vazdušne prevoznike i sastaviti popis vazdušnih prevoznika Zajednice kojima je ona odredila zabranu letenja.

Član 4.

Ažuriranje popisa Zajednice

1. Lista Zajednice se ažurira:

(a) kako bi se nametnula zabrana rada vazdušnom prevozniku i kako bi se taj Vazdušni prevoznik uključio u popis Zajednice na osnovu zajedničkih kriterijuma;

(b) kako bi se vazdušni prevoznik uklonio sa Liste Zajednice, ukoliko je otklonjen nedostatak (ili nedostataci) u sigurnosti zbog kojih je vazdušni prevoznik stavljen na Listu Zajednice, i nema nikakvih drugih razloga da, na osnovu zajedničkih kriterijumima, vazdušni prevoznik ostane na Listi Zajednice;

(c) kako bi se promijenili uslovi za zabranu letenja izrečenu vazdušnom prevozniku koji je uključen u Listu Zajednice.

2. U skladu s postupkom iz člana 15 stava 3, a na osnovu zajedničkih kriterijuma, Komisija na vlastitu inicijativu ili na zahtjev države članice odlučuje o ažuriranju Liste Zajednice čim je to, prema stavu 1, potrebno. Komisija najmanje svaka tri mjeseca provjerava da li je potrebno ažurirati Listu Zajednice.

3. Svaka država članica i Evropska agencija za sigurnost vazdušnog saobraćaja dostavljaju Komisiji sve informacije koje mogu biti relevantne u smislu ažuriranja Liste Zajednice. Komisija prosljeđuje sve relevantne informacije drugim državama članicama.

Član 5.

Privremene mjere za ažuriranje popisa Zajednice

1. Kada je očigledno da će nastavak djelovanja vazdušnog prevoznika u Zajednici vjerovatno dovesti do ozbiljnog rizika sigurnosti, i da takav rizik dotična država članica (države članice) nijesu hitnim mjerama riješile na zadovoljavajući način u skladu sa članom 6 stavom 1, Komisija može u skladu s postupkom iz člana 15. stava 2. privremeno donijeti mjere iz člana . stava 1 tačke (a) ili tačke (c).

2. Što je prije moguće, a najkasnije u roku od 10 radnih dana, Komisija dostavlja predmet Odboru iz člana 15 stava 1, i u skladu s postupkom iz člana 15 stava 3 i odlučuje da potvrdi, izmijeni i dopuni, opozove ili produži mjeru koju je donijela u skladu sa stavom 1. ovog člana.

Član 6.

Vanredne mjere

1. U hitnim slučajevima ova Uredba ne spriječava državu članicu da reaguje na nepredviđeni problem sigurnosti izricanjem trenutne zabrane letenja na vlastitoj teritoriji, uzimajući u obzir zajedničke kriterije.

2. Odluka Komisije, da ne uključi nekog vazdušnog prevoznika na Listu Zajednice u skladu s postupkom iz člana . stava 4 ili člana 4 stava 2, ne spriječava državu članicu da uvede ili

nastavi zabranu letenja za dotičnog vazdušnog prevoznika radi problema sigurnosti koji je specifičan za tu državu članicu.

3. U bilo kojoj od situacija navedenih u stavovima 1 i 2 dotična država članica odmah obavještava Komisiju koja o tome obavještava druge države članice. U slučaju iz stava 1., dotična država članica u skladu sa članom 4 stavom 2 bez odlaganja dostavlja Komisiji zahtjev za ažuriranje Liste Zajednice.

Član 7.

Prava na odbranu

Kada donese odluke iz člana 3 stava 4, člana 4 stava . i člana 5, Komisija obezbijuje da se dotičnom vazdušnom prevozniku pruži mogućnost da ga se sasluša, uzimajući u obzir potrebu za hitnim postupkom u nekim slučajevima.

Član 8.

Mjere implementacije

1. Djelujući u skladu sa postupkom iz člana 15 stava ., Komisija donosi mjere implementacije, tamo gdje je to moguće, kako bi propisala detaljna pravila u odnosu na postupke iz ovog Poglavlja.

2. Prilikom odlučivanja o ovim mjerama, Komisija u potpunosti uvažava potrebu da se odluke o ažuriranju Liste Zajednice donose brzo, i ako je potrebno, predviđa mogućnost hitnog postupka.

Član 9.

Objava

1. Lista Zajednice i sve njegove promjene objavljuju se odmah u *Službenom listu Evropske unije*.

2. Komisija i države članice preduzimaju potrebne mjere za omogućavanje javne dostupnosti Liste Zajednice s najnovijim izmjenama, posebno putem Interneta.

3. Naručilac vazdušnog prevoza, nacionalni organi za civilno vazduhoplovstvo, Evropska agencija za sigurnost vazdušnog saobraćaja i aerodromi na teritoriji država članica skreću pažnju putnika na Listu Zajednice, bilo putem svojih web stranica, ili gdje je to bitno, u svojim prostorijama.

POGLAVLJE III.

INFORMISANJE PUTNIKA

Član 10.

Oblast primjene

1. Odredbe ovog Poglavlja se primjenjuju na vazdušni prevoz putnika, kada je let dio ugovora o prevozu i kada taj prevoz započinje u Zajednici, i ako

(a) se radi o letu sa aerodroma na teritoriji države članice na koju se primjenjuje Ugovor;

ili

(b) se radi o letu sa aerodroma u trećoj zemlji i dolazi na aerodrom na teritoriji države članice na koju se primjenjuje Ugovor;

ili

(c) se radi o letu sa aerodroma u trećoj zemlji i dolazi u drugi takav aerodrom.

2. Odredbe ovog Poglavlja se primjenjuju bez obzira na to da li je let redovan ili ne, i da li je let dio paket putovanja ili ne.

3. Odredbe ovog Poglavlja ne utiču na prava putnika iz Direktive 90/314/EEZ i Uredbe EEZ br. 2299/89.

Član 11.

Informisanje o identitetu operativnog vazdušnog prevoznika

1. Nakon rezervacije, naručilac vazdušnog prevoza obavještava putnika o identitetu operativnog vazdušnog prevoznika ili operativnih vazdušnih prevoznika, bez obzira na način na koji je rezervacija obavljena.

2. Kada u vrijeme rezervacije identitet vazdušnog prevoznika ili vazdušnih prevoznika još nije poznat, naručilac vazdušnog prevoza osigurava da se putnik obavijesti o imenu vazdušnog prevoznika ili imenima vazdušnih prevoznika, koji će vjerojatno biti operativni vazdušni prevoznik ili prevoznici na dotičnom letu ili letovima. U takvom slučaju, naručilac vazdušnog prevoza obezbjeđuje da se putnik obavijesti o identitetu operativnog vazdušnog prevoznika ili operativnih vazdušnih prevoznika odmah čim se taj identitet utvrdi.

3. Kadgod se operativni vazdušni prevoznik ili prevoznici promijene nakon rezervacije, naručilac vazdušnog prevoza, bez obzira na razlog promjene, odmah preduzima sve potrebne mjere kako bi osigurao da se putnik što je prije moguće obavijesti o toj promjeni. U svim slučajevima, putnici se obavještavaju ili pri prijavi, ili pri ukrcavanju kada prijava kod vezanih letova nije potrebna.

4. Vazdušni prevoznik ili organizator putovanja obezbjeđuju da se relevantni naručilac vazdušnog prevoza obavijesti o identitetu operativnog vazdušnog prevoznika ili operativnih vazdušnih prevoznika čim je on poznat, posebno u slučaju promjene takvog identiteta.

5. Ako prodavac karata nije obaviješten o identitetu operativnog vazdušnog prevoznika, on ne odgovara za neispunjavanje obaveza predviđenih ovim članom.

6. Obaveza naručioca vazdušnog prevoza da obavijesti putnike o identitetu operativnog vazdušnog prevoznika, ili operativnih vazdušnih prevoznika, navodi se u opštim uslovima prodaje koji se primjenjuju na ugovor o prevozu.

Član 12.

Pravo na povraćaj troškova ili na promjenu rute

1. Ova Uredba ne utiče na pravo na povraćaj troškova ili promjenu rute kako je predviđeno Uredbom EZ br. 261/2004.

2. U slučajevima na koje se ne primjenjuje Uredba (EZ-a) br. 261/2004, i

(a) kada je operativni vazdušni prevoznik o kojem je putnik obaviješten, stavljen na Listu Zajednice i izrečena mu je zabrana letenja koja je dovela do otkazivanja dotičnog leta, ili bi dovela do takvog otkazivanja kada bi se dotični let odvijao u Zajednici

ili

(b) kada je operativni vazdušni prevoznik o kojem je putnik obaviješten zamijenjen drugim operativnim vazdušnim prevoznikom koji je stavljen na Listu Zajednice i izrečena mu je zabrana letenja koja je dovela do otkazivanja dotičnog leta ili bi dovela do takvog otkazivanja kada bi se dotični let odvijao u Zajednici,

naručilac vazdušnog prevoza koji je ugovorna strana u ugovoru o prevozu mora ponuditi putniku pravo na povraćaj troškova ili na promjenu rute, kako je predviđeno članom 8. Uredbe (EZ-a) br. 261/2004, ako putnik u slučaju da let nije otkazan odluči da se ne ukrcna na taj let.

3. Stav 2 ovog člana primjenjuje se ne dovodeći u pitanje član 13 Uredbe EZ br. 261/2004.

Član 13.

Kazne

Države članice garantuju poštovanje pravila navedenih u ovom poglavlju i propisuju kazne za kršenje tih pravila. Kazne moraju biti djelotvorne, srazmjerne i odvraćajuće.

POGLAVLJE IV.

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 14.

Obavještanje i izmjene i dopune

Komisija će do 16. januara 2009.godine izvijestiti Evropski parlament i Savjet o primjeni ove Uredbe. Ako je potrebno, izvještaju će biti priloženi predlozi za izmjene i dopune ove Uredbe.

Član 15.

Odbor

1. Komisiji pomaže Odbor iz člana 12. Uredbe EEZ br. 3922/91 (Odbor).
2. Kod upućivanja na ovaj stav, primjenjuju se čl. . i 7 Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njenog člana 8.
3. Kod upućivanja na ovaj stav, primjenjuju se čl. 5 i 7 Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njenog člana 8.

Period iz člana 5 stava . Odluke 1999/468/EZ iznosi tri mjeseca.

4. Komisija se može savjetovati s Odborom o bilo kojem drugom pitanju koje se odnosi na primjenu ove Uredbe.
5. Odbor donosi svoj poslovnik.

Član 16.

Ukidanje

Ovim se ukida član 9 Direktive 2004/36/EZ.

Član 17.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadeseti dan od njenog objavljivanja u *Službenom listu Evropske unije*.

Čl. 1., 1. i 12 se primjenjuju od 16. jula 2006.godine, a član 13 se primjenjuje od 16. januara 2007.godine.

Ova Uredba u cijelosti obavezuje i neposredno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasburu 14. decembra 2005.godine

Za Evropski parlament

Predsjednik

J.BORRELL FONTELLES

Za Savjet

Predsjednik

C. CLARKE

PRILOG

Zajednički kriterijumi za razmatranje zabrane letenja zbog sigurnosnih razloga na nivou Zajednice

Odluke o mjerama na nivou Zajednice donose se uzimajući u obzir specifičnosti svakog pojedinačnog slučaja. U odnosu na specifičnosti svakog pojedinačnog slučaja, prevoznik ili svi prevoznici koji su sertifikovani u istoj državi, mogu podlijegati mjerama na nivou Zajednice.

Prilikom razmatranja, da li se vazdušnom prevozniku treba zabraniti letenje u potpunosti ili djelimično, ocjenjuje se da li vazdušni prevoznik zadovoljava relevantne standarde sigurnosti uzimajući u obzir sljedeće:

1. provjereni dokaz o ozbiljnim nedostacima sigurnosti kod vazdušnog prevoznika:

- izvještaje koji pokazuju ozbiljne nedostatke sigurnosti ili ustrajnost prevoznika u tome da ne otkloni nedostatke koji su utvrđeni kod kontrola na uzletištu koje se izvode u okviru programa SAFA, a o kojima je prevoznik prethodno obaviješten.
- Ozbiljne nedostatak sigurnosti utvrđene u okviru odredaba o prikupljanju informacija iz člana 3. Direktive 2004/36/EZ o sigurnosti vazduhoplova trećih zemalja.
- Zabrana letenja koju je prevozniku izrekla treća zemlja na osnovu dokaza potkrijepljenih nedostacima u odnosu na međunarodne standarde sigurnosti.
- Dokazima potkrijepljenih informacija povezanih sa nesrećama ili ozbiljnim ugrožavanjem sigurnosti koje pokazuju latentne sistemske nedostatke sigurnosti.

2. Nedostatak mogućnosti i/ili spremnosti vazdušnog prevoznika da pristupi rješavanju nedostataka sigurnosti, koje se pokazuje:

- nedostatkom transparentnosti ili odgovarajućeg ili pravovremenog odgovora prevoznika na upit nadležnog tijela za vazduhoplovstvo države članice, u odnosu na aspekte sigurnosti njegovog rada.
- Neodgovarajućim ili planom korektivnih mjera sa nedostacima kao odgovorom na utvrđen ozbiljan nedostatak sigurnosti.

3. Nedostatak mogućnosti i/ili spremnosti nadležnih tijela odgovornih za nadzor vazdušnog prevoznika u smislu rješavanja nedostataka sigurnosti, koje se pokazuje:

- nedostatkom saradnje sa tijelima civilnog vazduhoplovstva države članice od strane nadležnih tijela druge države pri rješavanju problema sigurnosti rada prevoznika koji je licenciran ili sertifikovan u toj državi.
- Nedostatkom mogućnosti nadležnih tijela koja imaju zakonodavni nadzor nad prevoznikom da sprovode i učvršćuju relevantne standarde sigurnosti. Posebno treba uvažavati sljedeće:

(a) revizije i planovi odgovarajućih korektivnih mjera utvrđenih u skladu s ICAO-ovim Opštim programom revizije sigurnosnog nadzora ili u skladu s bilo kojim primjenjivim zakonom Zajednice;

(b) da li je dopuštenje za rad ili tehničku dozvolu bilo kojeg prevoznika pod nadzorom te države ranije odbila ili opozvala neka druga država;

(c) sertifikat vazdušnom prevozniku nije izdalo nadležno tijelo države u kojoj prevoznik ima sjedište.

- Nemogućnošću nadležnih tijela države u kojoj je registrovan vazduhoplov koji prevoznik upotrebljava da nadzire taj vazduhoplov u skladu sa obavezama koje proizlaze iz Čikaške konvencije.